

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 138.

Elleve Session.

42de Møde.

Onsdagen den 8de Februar Kl. 1.

(Fortsat.)

Indevrigsministeren (fortsat): Jeg troer, at Befolkningen aldeles ikke er belævet paa at modtage alle de Conseqventer, som en Indkomstskat nødvendigviis vil medføre; jeg sigter navnlig her til Selvangivelsen, Edsafslæggelsen og hele det øvrige Apparat, der nødvendigviis dermed slaaer i Forbindelse. Den hele Vanskelighed bestaaer altsaa deri, at man, istedetfor som foreslået af Magistraten at ligne 208,000 Rb. ÷ 63,000 Rb. paa Formue og Leilighed, nu gaaer over til at ligne samtlige 208,000 Rb. paa Formue og Leilighed.

I Anledning af de forskjellige Erindringer, der ere fremkomne til de enkelte Paragrapher, skal jeg med Hensyn til, hvad der af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (L. C. Varsen) blev bemærket angaaende den i Lovudkastets § 3 indførte Bestemmelse om Actieselskaber, fortløbetlig hyltre, at jeg ikke skjønner rettere, end at det er fuldkommen conseqvent; at Lovudkastet har udtrykt sig som det har, idet jo nemlig den Indtægt, der tilflyder Actionairerne, maa blive rammet, naar hele deres Formue og Skatteevne bliver taget i Betragtning. Jeg seer ikke rettere, end at den Maade, den ærede Rigsdagsmand omtalte, i Grunden er en Bibeholdelse af en Slags Næringskat i et enkelt Til-

fælde, hvilket ikke forekommer mig at være conseqvent ligeoverfor Lovudkastets øvrige Bestemmelser. — Hvad § 4 angaaer, skal jeg villig erkjende, at den er det svageste Punkt i Udcastet, og jeg har ogsaa kun sat denne Paragraph ind som en Indrømmelse til de bestemte Forordringer, der i saa Henseende bleve gjorte fra Communens Side, og fordi det har været en sædvansmæssig Betragtning her i Kjøbenhavn, at man har anseet det for rigtigt at tage de udenbys Boende med til Beskatning, en Betragtning, som jeg forøvrigt skal indrømme kan have nogen Gyldighed i Hovedstadens særlige Forhold; men jeg erkjender, som sagt, at det er noget at forlade Formue- og Leilighedsfattens Begreb, og jeg er fuldkommen villig til, dersom Rigsdagen skal finde, det var rigtigt, at modificere den sidste Sætning om Indkomsten, hvorved jeg dog iøvrigt maa bemærke, at jeg ikke har antaget, at ved Indkomsten just skal forståes den rene Indtægt, men kun Indkomsten, fradraget de Udgifter, som den Paagjældendes Næring, Forretning eller Egenomsbestyrelse nødvendig medførte. — Hvad de Bemærkninger angaaer, som ere fremkomne med Hensyn til § 9, skal jeg hyltre, at jeg troer, at man i Grunden kan følge mange Veie for at søge at komme til en fuldstændig regulair Beskatningsmaade ved Formue- og Leilighedskat, men jeg troer, at ingen af alle de Veie, man kan gaae, egentlig nødvendigt strengt taget ville føre til Maalet. Formue- og Leilighedsfattens er og maa være en Skjønbeskatning; der er en Vilkaarlighed i denne Beskatningsmaade, som ikke kan undgaaes, og det er Hensigten med Bestemmelserne i § 9, at